

Diàleg

Conversa amb Glòria Serrano, Montserrat Badal i David Neyhart

Directores i director de l'Escola Thau Barcelona,
Virtèlia Escola de Música i CIC Escola d'Idiomes, respectivament

Extreta del vídeo de l'acte dels aniversaris de les escoles de la ICCIC, «L'avui», amb guió original de David Ferrer, professor de CIC Escola d'Idiomes.

Hem tingut una conversa amb Glòria Serrano, directora de l'Escola Thau Barcelona, Dave Neyhart, director de CIC Escola d'Idiomes, i Montserrat Badal, directora de Virtèlia Escola de Música. Les tres escoles, enguany, celebren aniversaris importants, han evolucionat paral·lelament als canvis constants que ha viscut la societat i s'han adaptat a les exigències dels nous temps, tot conservant l'esperit i l'objectiu que els va donar raó de ser.

Les escoles que dirigeu han celebrat aniversaris importants: Thau Barcelona, 50 anys, CIC Idiomes, 50 anys, i Virtèlia, 25 anys. Això vol dir que tenen una llarga trajectòria i consolidació. Amb un prestigi ben guanyat i una herència sòlida que les ha dutes fins avui.

> Què queda de l'esperit dels seus inicis? Com són actualment Thau Barcelona, CIC Idiomes i Virtèlia? Quines coses que han definit sempre les escoles són irrenunciables avui?

GS: A veure, evidentment seguir amb els aspectes que per nosaltres són fonamentals, que és el seguiment de l'alumnat, el tracte personal amb cada alumne, i el fet de formar-los com a persones i amb valors. A part que, evidentment, han d'estar ben preparats acadèmicament.

> L'alumnat. Sens dubte, pilar indiscutible i nucli vertebrador de la nostra acció educadora. Sense alumnat no hi ha escola. D'acord. Però, què en podem dir, del personal docent i no docent de les escoles? Sense ells, evidentment, tampoc no hi ha escola.

DN: La primera cosa que vaig veure quan vaig començar la meua feina era això: la qualitat. Que hem de mantenir la qualitat altíssima. Després de treballar alguns mesos aquí, vaig veure un equip molt unit. És molt important el valor del treball en equip i mantenir-lo tant com es pugui.

> Alumnes, equip professional...Què més cal mantenir del passat?

MB: Seguir la línia pedagògica que hi ha marcada i no oblidar l'esperit de Virtèlia. L'esperit que ens ha caracteritzat sempre des de l'inici.

> L'esperit, evidentment, i l'essència dels nostres orígens, als quals no renunciem. Ara bé, tan important com mantenir l'essència és saber-la posar al dia. En altres paraules, modernitzar les escoles sense deixar de ser allò que som.

DN: Com t'he dit abans, el tema de la qualitat de la docència és clau. El que hem vist, durant aquests

darrers anys, és la necessitat de comunicar aquesta qualitat. I hi hem treballat molt. Hem millorat el web, hem millorat la nostra presència també a la xarxa, hem començat a mirar la nostra presència a les xarxes socials, amb una pàgina de Facebook...

GS: Un dels aspectes que realment hem posat al dia és la detecció precoç o detecció primerenca de les necessitats dels alumnes, des de P3 fins a secundària, i volem potenciar també el tractament de les altes capacitats. Els alumnes d'altres capacitats ja tenen un espai dins de l'escola, però volem treballar-ho amb més efectivitat.

MB: Bé, la meua entrada en la màxima responsabilitat va coincidir amb un canvi d'ubicació. Va ser engegar un curs, haver de sortir de la torreta de Reina Victòria i instal·lar-nos a la seu actual de Vallmajor. Per tant, això volia dir construir uns espais nous, que es van haver d'adaptar tant acústicament com en climatització.

DN: També hem treballat la comunicació amb les famílies que ja teníem. La manera de comunicar notes, la manera de comunicar el progrés de l'alumne. Aquest curs també hem engegat tutories per primera vegada, i n'estem molt contents. Però hem vist que pots tenir una qualitat altíssima, però si no ho comuniquem pots tenir problemes.

MB: Tornant als nostres orígens de música més integrada dins de les escoles, encara que de moment no estem en aquest punt, hem obert també Virtèlia a Sant Cugat, a més de Vallmajor. Aquest curs hem començat dins de l'Escola Thau Sant Cugat com a extraescolars musicals. I ha estat tot un èxit. Tant que, aquest primer curs, tenim més de 100 alumnes.

> Com es pot veure, la vida a les escoles de la Institució Cultural del CIC no s'atura. I perquè segueixi sempre en moviment calen nous reptes. Cal, en definitiva, aprendre dels errors, superar-los i, per tant, millorar. Però quins són aquests reptes?

GS: En aquest moment és posar al dia i complementar l'aplicació de les noves tecnologies —dites *noves tecnologies*, que ja ho deixen de ser— en l'aprenentatge. De manera que puguem preparar el nostre alumnat per a aquest futur canviant dia a dia, perquè, quan surtin de l'escola, estiguin ben preparats, justament, per a aquest món que els espera.

MB: Doncs seguir educant, des de la responsabilitat, sense oblidar mai la passió per la música. També seguir creixent, creant vincles amb l'entorn més proper a l'escola i, també, amb totes les escoles de la Institució. No parar fins que, a totes les escoles, la música tingui un lloc preferent. Anem pel bon camí, però hem d'anar molt més endavant.

DN: De manera global, jo crec que el més important per a nosaltres és seguir sent una miqueta inquiets. Sempre hem de buscar i trobar punts de millora en l'escola. Hem de qüestionar també les maneres que fins ara hem tingut de fer coses, i veure si podem trobar millors maneres de comunicar-nos amb les famílies, nous formats de cursos, noves maneres d'aprofitar les tecnologies, etc. En aquest sentit, ser una miqueta inquiets.

Aquesta és la realitat de Thau Barcelona, CIC Escola d'Idiomes i Virtèlia Escola de Música avui. Escoles amb la mirada cap al demà, sense ignorar el perquè!

Per molts anys!

